

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, catorze d'octubre del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, el recurs d'apel·lació formulat contra la sentència de data 7 d'abril del 2016 dictada pel Tribunal Unipersonal del Batlle, en la causa Contravencions penals 2820018/2014 seguida per la contravenció penal d'imprudència lleu amb resultat de lesions essent denunciat O. C. S., sent parts apel·lants l'esmentat denunciat i la responsable civil solidària companyia d'assegurances Assegurances Generals, S.A., defensats per la Lletrada Sra. Sandra JIMÉNEZ GONZALEZ , i parts apel·lades el Ministeri Fiscal, representat per la Sra. N. A. C., i M. F. G., defensat pel Lletrat Sr. Jesús JIMENEZ NAUDI, actuant de ponent i redactor de la sentència el Magistrat Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS DECLARATS PROVATS EN LA SENTÈNCIA APELADA: *vers les vuit i cinc del vespre del 8 de juny del 2013, el perjudicat M. F. G. circulava, conduint el seu vehicle marca Ford, model Focus, matrícula AND-XXXXX, per l'aparcament dit "Parc Central" d'Andorra la Vella; que l'implicat O. C. S., també s'hi trobava circulant, conduint el vehicle marca Opel, model Vectra, matrícula AND-XXXXX; que en arribar ambdós vehicles a un dels encreuaments existents, en què O. C. S. tenia una senyal de cedir el pas, col·lidiren; que a conseqüència del xoc, M. F. G. va patir una contusió i ferida erosiva a nivell de la ròtula del genoll dret i una contusió a nivell del flanc dret, segons informe obrant en autes de l'Àrea de medicina legal i forense de data 8 de juliol del 2015; que a conseqüència del xoc, el vehicle Ford Focus, matrícula AND-XXXXX, va resultar amb danys a la part lateral anterior dreta, la reparació dels quals ascendia a tres mil cinc-cents noranta-set euros amb vuitanta-un cèntims; que el vehicle Opel Vectra, matrícula AND-XXXXX, va resultar amb danys a la part frontal.*

RESULTANT SEGON. La part dispositiva de la sentència apel·lada conté següent pronunciament: *que he de condemnar i condemno O. C. S., com a autor responsable de la contravenció penal d'imprudència lleu amb resultat de lesions, a les penes de CENT (100) EUROS DE MULTA i de VUIT (8) DIES DE PRIVACIÓ DEL PERMÍS DE CONDUIR, així com al pagament de les despeses processals causades; que en concepte de responsabilitat civil ha d'indemnitzar, solidàriament amb la companyia d'assegurances "ASSEGURANCES GENERALS, SA", a M. F. G. en la quantitat de DOS MIL VUIT-CENTS SEIXANTA-VUIT EUROS AMB QUARANTA-SIS CÈNTIMS (2.868,46).*

RESULTANT TERCER. La representació lletrada d'O. C. S. i de la responsable civil solidària companyia d'assegurances Assegurances Generals, S.A. interposà recurs d'apel·lació en

temps i forma legals, mostrant el seu desacord amb la sentència dictada pel Tribunal Unipersonal del Batlle pel que fa a la condemna del seu defensat com autor responsable de la contravenció penal d'imprudència lleu amb resultat de lesions, perquè entén que l'accident no s'hagués produït si M. F. G. no hagués circulat en contra direcció. La representació lletrada dels apel·lants admet que M. F. G. circulava per una via preferent respecte del seu defensat, però que ho feia en contra direcció, doncs circulava en sentit contrari al senyalitzat, de manera que el seu defensat en arribar a la intersecció es parà, comprovà que no circulava ningú i continuà la marxa, i ningú es podia imaginar que un vehicle circulés en contra direcció. Així ho reconeixen els dos conductors a la declaració amistosa d'accident. Per tant, la part apel·lant entén que la causa de l'accident no fou la conducció d'O. C. S. sense la suficient diligència sinó la imprudència comesa per M. F. G. de circular en contra direcció, per la qual cosa el seu defensat no pot ésser declarat responsable de l'accident, procedint la revocació de la sentència apel·lada i que es dicti nova sentència que decreti la lliure absolució del seu defensat.

Subsidiàriament, la part apel·lant mostra el seu desacord amb el repartiment de culpes establert a la sentència, un 70 per cent pel seu defensat i un 30 per cent pel conductor contrari, entenent que havia de ser al contrari, 70 per cent per M. F. G. i 30 per cent pel seu defensat, doncs qui circulava contravenint les normes més fonamentals i elementals i de forma imprudent i temerària fou M. F. G..

La representació lletrada d'O. C. S., també amb caràcter subsidiari i pel cas de ser confirmada en segona instància la culpabilitat del seu defensat, mostra el seu desacord tant pel que fa a la pena imposada com a la responsabilitat civil. En quan a la pena, atenent a les circumstàncies personals i econòmiques del seu defensat, demana que la multa sigui reduïda a la suma de cinquanta euros i que la privació del permís de conduir sigui de quatre dies. I, pel que fa a la responsabilitat civil, la indemnització per raó del *pretium doloris* hauria de ser en quantia de quatre-cents euros, i no de cinc-cents euros.

Per tot l'exposat, la part apel·lant sol·licita la revocació de la sentència apel·lada i que es dicti nova sentència en el sentit interessat, amb la condemna de M. F. G. amb pagament de les despeses processals de la segona instància, incloent els honoraris d'advocat de la part apel·lant.

RESULTANT QUART. Del recurs d'apel·lació se'n donà trasllat al Ministeri Fiscal i a la representació lletrada de M. F. G..

El Ministeri Fiscal ha informat en el sentit de no oposar-se al recurs interposat, recordant que a la primera instància el Ministeri Públic no va formular acusació contra O. C. S., considerant que en un aparcament públic, i amb una senyalització horitzontal de la calçada que beneficiava a l'encausat, no hi havia elements suficients de culpabilitat per trobar-nos immersos en un procediment penal. A la fotografia que consta al foli 49 queda clara la senyalització de la calçada, una senyal de cedi el pas, que obligava al conductor del vehicle Opel Vectra AND-XXXXX, O. C. S., però aquest només es va fixar en els vehicles que provenien de la seva dreta, segons el seu sentit de la circulació, quan el conductor del vehicle Ford Focus AND-XXXXX, M. F. G., provenia de la part esquerra segons el sentit de la marxa del conductor del vehicle Opel Vectra, circulant en sentit contrari a l'assenyalat de manera horitzontal a la calçada. Compte hagut der la senyalització de la calçada, la via preferent era la dels vehicles que venien de la dreta , segons el sentit de la marxar del condemnat, i no el contrari.

En base al que s'ha esmentat, el Ministeri Fiscal interessa la revocació de la sentència de primera instància i l'absolució de O. C. S. dels càrrecs que se li imputaven.

La representació lletrada de M. F. G. s'ha oposat al recurs, interessant la confirmació de la sentència apel·lada, al·legant que la senyalització de l'aparcament, que només és indicativa i no obligatòria, era confusa i que la obligació de cedir el pas la tenia O. C. S., no podent aquest argumentar que sols l'obligava a cedir el pas als vehicles que li venien per la seva dreta, ni encara

menys fer el paral·lelisme amb el cedi el pas d'una via de circulació que es creua amb una altra de principal. Assenyala que la sentència apel·lada ha tingut en compte totes les circumstàncies concurrents i ha entès que existeix imprudència per part d'O. C. S., fent una repartició de culpes que, a criteri d'aquesta part apel·lada, és encertada, com també ho són els imports fixats en concepte de responsabilitat civil.

Per tot això, la representació lletrada de M. F. G. s'oposà al recurs d'apel·lació i sol·licità la confirmació de la sentència apel·lada.

S'ACCEPTEN ELS FETS PROVATS I ELS FONAMENTS DE DRET DE LA RESOLUCIÓ APEL·LADA.

CONSIDERANT PRIMER. El recurs es fonamenta en el motiu principal de que la causa de l'accident no fou la conducció d'O. C. S. sense la suficient diligència sinó la imprudència comesa per M. F. G. de circular en contra direcció, assenyalant que no és discutit que M. F. G. circulava en sentit contrari al senyalitzat. Subsidiàriament impugna el repartiment de culpes establert a la sentència, un 70 per cent pel seu defensat i un 30 per cent pel conductor contrari, entenent que havia de ser del 70 per cent per M. F. G. i del 30 per cent pel seu defensat, com també impugna la pena imposada i la responsabilitat civil, demanant que la multa imposada a la sentència apel·lada sigui reduïda a la suma de cinquanta euros i la privació del permís de conduir a quatre dies, així com que la indemnització per raó del *pretium doloris* es fixi en la quantia de quatre-cents euros.

La sentència apel·lada raona que el conductor del vehicle Opel Vectra AND-XXXXX O. C. S. es responsable principal de la col·lisió *en haver quedat acreditat que la causa eficient de l'accident fou la conducció del seu vehicle sense la suficient diligència i prudència deguda, en no haver extremat les precaucions en arribar a la senyal de cedir el pas als altres*

vehicles, per incorporar-se a una via principal, mirant només a un costat de la via, tot obviant observar si hi havia algun vehicle circulant per l'altre tram de via i evitar constituir-se en un obstacle per la circulació. La sentència també considera que el conductor del vehicle Ford Focus AND-XXXXX perquè *circulava per l'interior de l'aparcament en contra direcció, d'esquerra a dreta*, motiu pel qual li atribueix una part de la culpa de la col·lisió.

El Tribunal compateix el criteri del Tribunal Unipersonal del Batlle doncs, tot i que no és fet discutit que M. F. G. circulava en contra direcció, d'esquerra a dreta, no es pot ignorar el lloc on es produí la col·lisió, que no era la via pública sinó l'interior d'un aparcament que no té la consideració de via pública i, d'altra banda, que la senyalització horitzontal que marcava el sentit de direcció era, si més no, confosa, com resulta de la fotografia que consta al foli 21 dels autes. El mateix denunciat O. C. S. al judici oral va manifestar que era coneixedor del doble sentit. D'altra banda, al conductor O. C. S. li afectava una senyal de cedi el pas, senyalització també horitzontal però inequívoca i perfectament visible, com s'observa a la fotografia que consta al foli 18. En atenció a aquestes circumstàncies, cal considerar que hi hagué culpa concorrent d'ambdós conductors i que la del conductor del vehicle Opel Vectra AND-XXXXX fou de major entitat doncs havia de cedir, en tot cas, el pas a qualsevol vehicle que circulés per l'altra via, ho fes en una o altra direcció. En conseqüència, el Tribunal estima correcta l'apreciació de culpes concurrents i la repartició efectuada pel Tribunal Unipersonal del Batlle.

CONSIDERANT SEGON. Amb caràcter subsidiari la part apel·lant sol·licita que les penes de multa de privació del permís de conduir siguin reduïdes, atenent a les circumstàncies personals i econòmiques del seu defensat, i demana que la multa s'imposi en la quantia de cinquanta euros i que la privació del permís de conduir sigui de quatre dies.

Recordem la Jurisprudència de que la fixació de la pena dins dels límits establerts en la llei és arbitri judicial que correspon al Tribunal que jutja els fets en la primera instància doncs té la immediació pròpia d'aquest primer grau de jurisdicció, la qual cosa li permet abastar un coneixement directe i personal dels fets i de l'acusat que és necessari per imposar la pena proporcionada a la naturalesa, la gravetat del delictes comès i la personalitat de l'acusat. També té declarat la Jurisprudència que això no suposa, però, que les penes imposades no siguin susceptibles ésser revisades en seu del recurs d'apel·lació, encara que aquesta facultat de revisió hauria d'exercir-se de manera excepcional, salvat naturalment els casos en que la pena imposada estigués fora de la previsió legal, sigui per la seva naturalesa, sigui per la seva extensió.

En el cas d'autores les penes imposades pel Tribunal Unipersonal del Batlle, tant pel que fa a la multa imposada de cent euros com a la privació del permís de conduir durant vuit dies, no sols estan dins dels límits establerts per l'article 477 del Codi Penal sinó que ho són en la seva extensió gairebé mínima, doncs cal recordar que les penes assenyalades a la contravenció penal en dit precepte són les de multa fins a tres mil euros i pena de privació del permís de conduir fins a tres mesos, per la qual cosa no hi ha cap motiu que permeti considerar-les desproporcionades en atenció a les circumstàncies personals del denunciat, havent de ser ratificades en la seva integritat, desestimant aquest motiu del recurs.

Finalment, pel que fa a la responsabilitat civil i més concretament a la indemnització per raó del *pretium doloris*, que la part apel·lant considera excessiva i, per tant, que hauria de reduir-se a quatre-cents euros, enlloc dels cinc-cents fixats a la sentència apel·lada, partint del fet que el *pretium doloris* ha estat qualificat com molt lleuger (0.5/7), la suma de 500 fixada pel Tribunal Unipersonal del Batlle en concepte d'indemnització s'ajusta plenament als criteris d'aquest Tribunal de Corts que mai, salvat error, ha fixat una indemnització inferior a cinc-cents euros

per un *pretium doloris* avaluat en 0.5/7. Procedeix, doncs, desestimar també aquest motiu del recurs.

CONSIDERANT TERCER. Atesa la desestimació íntegra del recurs d'apel·lació, s'imposen a la part apel·lant les costes processals causades en aquesta instància, a l'empara del disposat en els articles 174, 175.1 i 180.3 del Codi de Procediment Penal.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

F A L L E M :

Desestimem el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada del denunciat O. C. S. i de la responsable civil solidària companyia d'assegurances Assegurances Generals, S.A. contra la sentència de data set d'abril del dos mil setze dictada pel Tribunal Unipersonal del Batlle, en la causa Contravencions penals 2820018/2014, i **CONFIRMEM ÍNTEGRAMENT** dita sentència, amb imposició a la part apel·lant de les despeses processals causades en aquesta instància.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.